

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๖/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ๓/๒๕๖๑

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๔ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๗๕ วรรคสอง หรือไม่

ศาลจังหวัดลำปางส่งคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๑ (นายหวนหรือหวลหรือสงวนหรือสวนอื่นคำแก้ว) ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๓๕๔/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๘๒๔/๒๕๕๘ ซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดตามคำพิพากษาศาลจังหวัดลำปาง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ดังนี้

พนักงานอัยการจังหวัดลำปาง เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนายหวนหรือหวลหรือสงวนหรือสวนอื่นคำแก้ว เป็นจำเลยที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ต่อศาลจังหวัดลำปาง ในฐานความผิดร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ (เมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยมิได้รับอนุญาต ซึ่งศาลจังหวัดลำปางได้มีคำพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสอง (เดิม) มาตรา ๖๖ วรรคสอง (เดิม) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ลงโทษประหารชีวิต จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ

- ๒ -

ในชั้นจับกุมและให้การในชั้นพิจารณา เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๘ ประกอบมาตรา ๕๒ (๑) คงจำคุกตลอดชีวิต โจทก์และจำเลยทั้งสองไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๔๕ ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ พิพากษาขึ้น

ต่อมาพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ประกาศใช้บังคับโดยมาตรา ๘ ได้บัญญัติว่า “บทบัญญัติมาตรา ๑๕ วรรคสาม มาตรา ๑๗ วรรคสอง และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่คดีที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำกฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บังคับแก่คดีดังกล่าวต่อไปจนกว่าคดีถึงที่สุด” จำเลยที่ ๑ จึงยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ต่อศาลจังหวัดลำปางเพื่อขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ จัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๔ และจัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๗๕ วรรคสอง และพันธกรณีระหว่างประเทศว่าด้วยกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ ข้อ ๔ อนุข้อย่อย ๒ ข้อ ๕ อนุข้อย่อย ๒ ข้อ ๑๕ อนุข้อย่อย ๑ ข้อ ๑๖ และข้อ ๒๖ หรือไม่ โดยอ้างว่าเมื่อพิจารณาการบังคับใช้พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แม้บทบัญญัติดังกล่าวจะไม่มีบทกำหนดโทษ แต่บทบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นกรณีที่โจทก์อาศัยบทสันนิษฐานเด็ดขาดโดยมิได้มีการสืบพยานหลักฐาน และส่งผลต่อการกำหนดโทษที่จะลงต่อผู้กระทำความผิด

ศาลจังหวัดลำปางมีคำสั่งส่งคำร้องดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องนี้ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยมาตรา ๕ และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นว่านั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้แต่ให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ”

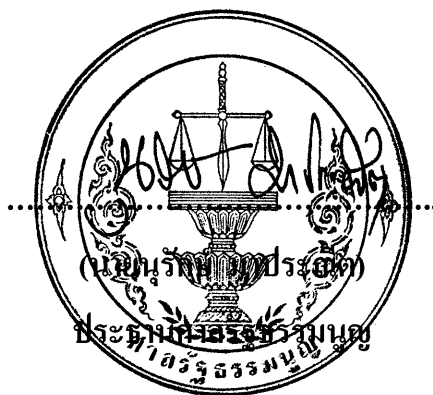
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ศาลจังหวัดลำปางส่งคำโต้แย้งของนักโทษเค็ดขาดชายหวนหรือหวลหรือสงวนหรือสวน อื่นคำแก้ ซึ่งเป็นจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๘๒๔/๒๕๔๕ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๔ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๗๕ วรรคสอง หรือไม่คดีมีข้อพิจารณาเบื้องต้นก่อนว่าพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจังหวัดลำปางจะใช้บังคับแก่คดี หรือไม่ อันเป็นหลักเกณฑ์ในการรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๑๒ เห็นว่า กรณีตามคำร้อง ศาลจังหวัดลำปางได้พิพากษาว่าจำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคสอง (เดิม) มาตรา ๖๖ วรรคสอง (เดิม) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ลงโทษประหารชีวิต จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและให้การในชั้นพิจารณาเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๘ ประกอบมาตรา ๕๒ (๑) คงจำคุกตลอดชีวิตซึ่งโจทก์และจำเลยทั้งสองไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๔๕ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า

- ๔ -

“ศาลชั้นต้นมีหน้าที่ต้องส่งสำนวนคดีที่พิพากษาให้ลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ไปยังศาลอุทธรณ์ในเมื่อไม่มีการอุทธรณ์คำพิพากษานั้น และคำพิพากษาเช่นนี้จะยังไม่ถึงที่สุด เว้นแต่ศาลอุทธรณ์จะได้พิพากษายืน” และศาลอุทธรณ์ภาค ๕ พิพากษายืน คดีนี้จึงถึงที่สุดแล้ว โดยผลของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๔๕ วรรคสอง อีกทั้งไม่มีข้อเท็จจริง ว่านักโทษเด็ดขาดชายหวนหรือหวลหรือสงวนหรือสวน อื่นคำแก้ว ได้ยื่นคำร้องอื่นใด นอกจากคำร้อง ขอให้ศาลจังหวัดลำปางส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ จึงเป็น กรณีที่ไม่มีคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลจังหวัดลำปางในอันที่จะนำพระราชบัญญัติยาเสพติด ให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาใช้บังคับแก่คดีนี้อีกต่อไป จึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ ทั้งนี้ในการตรวจสอบ ความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามคำร้องนี้ รัฐธรรมนูญยังได้บัญญัติให้สิทธิ ในการยื่นคำร้องโดยการใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ไว้อีกช่องทางหนึ่งแล้ว

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

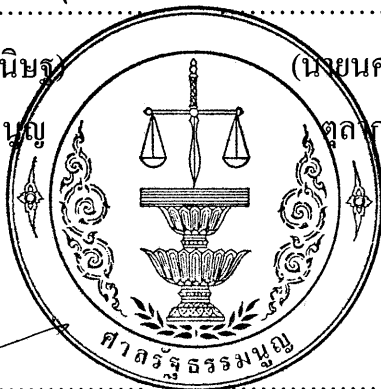
(คำสั่งที่ ๑๖/๒๕๖๑)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ